

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 15053/2022
23.05.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Зорана Хаџића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник адвокат Драгана Павловић из ..., против туженог ОДС „ ЕПС Дистрибуција“ Огранак „ Електродистрибуција“ Крагујевац, ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 4070/19 од 20.07.2021. године, у седници одржаној 23.05.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 4070/19 од 20.07.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 4070/19 од 20.07.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 5231/18 од 18.06.2019. године, ставом првим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да су неистините веродостојне исправе туженог приложене уз предлог за извршење од 23.12.2014.године и то масовна финансијска картица за ЕД број ... за период од 31.08.2013. године до 31.07.2014. године, за износ дуга од 192.951,80 динара, и масовна финансијска картица за ЕД број ... за период од 31.08.2013. године до 31.07.2014. године, за износ дуга од 1.103.128,45 динара, обе издате на име тужиоца, а на основу којих је донет закључак јавног извршитеља Николе Жунића из ..., И. Ивк. ../2014 од 30.12.2014. године, те да се исте укину и ставе ван снаге све до сада спроведене радње у овом предмету извршења. Ставом другим изреке, одређено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Гж 4070/19 од 20.07.2021. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права и предложио да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној на основу одредбе члана 404. ЗПП, ради уједначавања судске праксе и решавања правног питања у интересу равноправности грађана.

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11... 18/20), у вези члана 92. Закона о уређењу судова (Службени гласник РС, бр. 10/23) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда, потребно да се размотри правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотри правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе, као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца прописани одредбом члана 404. став 1. ЗПП.

Предмет тражене правне заштите је утврђење неистинитости извршне исправе, а тужбени захтев тужиоца је одбијен. Одлуке нижестепених судова донете су применом одговарајућих одредби материјалног права на утврђено чињенично стање. Ревидент уз ревизију није приложио другачије одлуке судова донете у предметима са истим правним основом и чињеничним стањем, као у овом предмету.

Из тих разлога, Врховни суд је донео одлуку као у ставу првом изреке применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Против одлуке другостепеног суда којом је одлучено о спору мале вредности ревизија није дозвољена, јер је тако прописано одредбом члана 479. став 6. истог закона.

Тужбу ради утврђења тужилац је поднео 13.11.2018. године, а вредност предмета спора је 10.000,00 динара.

Имајући у виду да је ово спор мале вредности у коме се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, следи да ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

Из тих разлога, Врховни суд је донео одлуку као у ставу другом изреке применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**